

[Holger K. Nielsen]

Bemærkningerne til ungdomsboligbyggeriet forekommer at være lidt vidtløftige, når man skriver, at det ikke vil få særlige konsekvenser for kommunerne. Vi har i Boligudvalget faktisk fået en henvendelse fra formanden for KL, der også skriver som borgmester for Århus Kommune. Ifølge Thorkild Simonsen vil de foreslåede ændringer faktisk give betragtelige problemer, ikke mindst for byer som Århus, der på grund af sin befolknings sammensætning er nødt til at bygge mange ungdomsboliger. Derfor er det problematisk at ændre finansieringsreglerne på ungdomsboligområdet.

Vedrørende ældreboligområdet skal der forhandles med KL om bloktilskuddene. Men igen må vi gøre opmærksom på, at også KL har påpeget, at det på længere sigt vil medføre forøgede udgifter for kommunerne.

Vi er enige i forslaget om at omprioritere de gamle lån, der får rentebidrag.

Men alt i alt er vi ikke positive over for dette lovforslag. Det er i alt for stor udstrækning et udtryk for den finanslovfilosofi, som regeringen nu har ladet udmønte i forliget med Fremskridtspartiet, og vi er sikre på, at det vil medføre negative konsekvenser for boligsituationen og meget negative konsekvenser for beskæftigelsen i byggebranchen.

Formanden:

Jeg skal til orientering for Tingets medlemmer oplyse, at jeg agter at køre forhandlingerne igennem uden pause.

Mejdahl (V):

Boligbyggeriloven er jo på dagsordenen mindst én gang om året, og det er den, fordi den langsigtede boligpolitik ikke er så konkret, at vi flere år frem har alle detaljerne fastlagt. Samfundet er ikke statisk – også dér er det nødvendigt, at vi justerer lovgivningen løbende.

Den foreslåede ændring af loven, som er indeholdt i lovforslag nr. L 91, hænger som bekendt i allerhøjeste grad sammen med finansloven. Meningen er, at vi skal begrænse opdriften i det offentlige udgifter bl.a. på boligområdet.

Når vi ser på, hvilken opdrift der er indbygget i de offentlige udgifter, burde alle ansvarlige partier kunne se nødvendigheden af, at vi tager fat også her. Det er baggrunden for den måde, vi vil løse problemerne på, som er skitseret i lovforslag nr. L 91.

Jeg synes, at vi denne gang har en bedre baggrund at diskutere tingene på og derfor også en bedre baggrund for vore beslutninger. Jeg tænker her på den boligpolitiske redegørelse og på det ret omfattende udvalgsarbejde, som er foregået i Boligministeriets regi i løbet af 1989 på forskellige emneområder.

Lovforslaget indeholder en nedsættelse af den samlede kvote for det støttede byggeri med 2.000 enheder i forhold til indeværende års kvote. Jeg har ved tidligere lejligheder givet udtryk for, at vi i Venstre er af den opfattelse, at vi med sindsro kan begynde at træde på bremsen, hvad angår nyt boligbyggeri. Og så er det helt naturligt også at reducere det støttede byggeri for at opretholde balancen mellem lejeboliger og ejerboliger.

Endelig vil jeg minde om, at der også er åbnet for et byggeri af private udlejningsboliger i et vist omfang ved den lovændring, vi lavede i 1988.

Fastfrysningen indtil 1. januar 1991 af rammebeløbet har vi ingen problemer med. Vi tror, at konkurrencesituationen og effektiviseringen på byggemarkedet vil sikre bygherren samme kvalitet som tidligere. Og en differentiering af rammebeløbet ud over de to satser, vi kender i dag, er vi åbne over for. Når vi har grundpriserne inde i rammebeløbet, vil der være store forskelle i anskaffelsessummen. Initiativet med rammebeløbet vil give lavere anskaffelsessummer og bør derfor også give lavere husleje. Lovforslaget regner med et fald i bruttohuslejen på ca. 4 pct.

Finansieringsreglerne for almennyttige boliger, ungdomsboliger, private andelsboliger og ældreboliger skal ændres ved, at lånegrænserne bliver forhøjet, i det omfang den statslige del af grundkapitalen reduceres eller fjernes, og indeksslånenes løbetid forlænges også.

De samme regler skal gøres gældende for byfornyelsesopgaver. Boligministeren får mulighed for at påbyde omprioritering af højt forrentede lån i en del af det støttede boligbyggeri, hvor der ydes statsstøtte i form af rentesikring.

Endelig erstattes statens rente- og afdragsbidrag af begrebet ydelsesstøtte. Ydelsesstøtten er den del af ydelserne på indeksslånet, som ikke dækkes af beboerbetalingen.

Fælles for disse ændringer er, at den aktuelle husleje ikke stiger. Der skulle endda være mulighed for at sænke huslejen, som jeg var inde